

Sygnatura akt II K 160/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Sokółce w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Wojciech Januszkiewicz

Protokolant Joanna Laszuk

w obecności Prokuratora **Roberta Dąbrowskiego**

po rozpoznaniu dnia 12 maja 2014 roku i 5 czerwca 2014 roku sprawy **P. C.**

urodzonego (...)

w P.

syna J.

oskarżonego o to, że: w dniu 19 stycznia 2014 roku około godziny 18,50 w ruchu lądowym, na terenie drogowego przejścia granicznego w K., będąc w stanie nietrzeźwości 0,28 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu (II – 0,27 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował samochodem ciężarowym marki V. o numerze rejestracyjnym (...)

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

orzeka

I. Oskarżonego P. C. uznaje za winnego tego, że w dniu 19 stycznia 2014 roku około godziny 18,50 w ruchu lądowym, na terenie drogowego przejścia granicznego w K., będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,53 ‰ we krwi kierował samochodem ciężarowym marki V. o numerze rejestracyjnym (...) tj. czynu z art. 178a § 1 kk i za to skazuje go na karę 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

II. Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jeden) roku;

III. Na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 19 stycznia 2014 roku;

IV. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 190 (sto dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu zryczałtowanych wydatków w sprawie i opłaty w sprawach karnych oraz ustala, że oskarżony ponosi pozostałe wydatki poniesione przez Skarb Państwa.

Sygnatura akt II K 160/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 19 stycznia 2014 r. około godziny 18,50 strażnicy graniczni P. M. i S. M. zatrzymali na terenie drogowego przejścia granicznego w K. poruszający się samochód V. nr rej. (...), którym kierował P. C.. Strażnicy wyczuli od kierowcy woń alkoholu i zawziao dmili policję. Przybyli na miejsce policjanci A.T. i M. W. zbadali stan trzeźwości kierowcy samochodu. Użyte przyrządy do pomiaru zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu dały następujące wyniki: o godzinie 20,07 w wydychanym powietrzu znajdowało się 0,28 mg/dm³ alkoholu, o godzinie 20,09 w wydychanym powietrzu znajdowało się 0,27 mg/dm³ alkoholu.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: zeznań świadka P. M. (k. 13v) notatki urzędowej (k. 1), opinii biegłych z zakresu medycyny sądowej i toksykologii (k. 52-53, 65), protokołu użycia alkometru (k. 2, 3), świadectwo legalizacji (k. 37) oraz w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego (k. 22, 51).

Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym i przed sądem przyznał się do zarzuconego mu czynu i złożył wyjaśnienia na temat konsumpcji alkoholu.

Sąd zważył co następuje:

Zdaniem sądu, w obliczu zgromadzonych w sprawie dowodów, fakt prowadzenia przez oskarżonego pojazdu mechanicznego po drodze publicznej nie budził żadnych wątpliwości. W sprawie nie było sporu co do większości okoliczności: kierowania przez oskarżonego pojazdem mechanicznym po drodze publicznej, jego zatrzymania oraz dokonania szeregu badań dwoma rodzajami urządzeń badających trzeźwość. Wskazują na to dowody w postaci zeznań świadka M., wyjaśnień oskarżonego, notatki urzędowej, protokołu użycia alkometru. Wszystkie powyższe dowody sąd uznał za wiarygodne i oparł na nich również swoje ustalenia faktyczne.

Sąd dał wiarę wszystkim wyżej wymienionym dowodom, opierając na nich ustalony przez siebie przebieg zdarzenia. W ocenie sądu nie zachodzi żadna okoliczność, która skłania sąd do podważenia wiarygodności któregokolwiek z tych dowodów.

Wyjaśnienia oskarżonego również stanowią wiarygodny materiał dowodowy. Wyjaśnienia te są spójne z pozostałym materiałem dowodowym.

Z uwagi na fakt, że wyniki wskazane przez alkomet i alkosensor były graniczne, aby można było przypisać sprawcy popełnienie występku z art. 178a § 1 kk, sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej M. D. (k. 52-53). Wnioski płynące z tejże opinii potwierdziły również, że można było uznać wyniki alkometru za wiarygodne i miarodajne. Biegła w opinii wskazała szereg danych i zmiennych, które pozwoliły na uznanie wyników tych badań za prawidłowe i dopowiadające rzeczywistemu stężeniu alkoholu w organizmie oskarżonego.

Niemniej, z uwagi na wcześniej sporządzane na potrzeby spraw rozpoznawanych przed tutejszym sądem opinie innego biegłego z zakresu medycyny sądowej, który prezentował odmienne stanowisko w zakresie oceny wiarygodności podobnych badań, sąd, na wniosek obrońcy oskarżonego, dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu toksykologii.

Należy podkreślić, że opinia ta (k. 65) była całkowicie zbieżna z wcześniej uzyskaną opinią biegłej z zakresu medycyny sądowej. Identyczne były też sposoby dojścia biegłych do uzyskanych wyników i metodyka pracy.

Sąd uznał opinie biegłych za wiarygodne w całości, na podstawie których możliwym było powzięcie ustaleń faktycznych w sprawie. Opinie biegłych spełniają wszelkie wymogi opinii stawianym przez kodeks postępowania karnego, są jasne, klarowne i bez problemu sąd miał możliwość prześledzenia sposobu rozumowania biegłych oraz wyciągnięcia przez nich wniosków.

Zaznaczyć też trzeba, że żadna ze stron procesu nie zgłosiła do opinii biegłego z zakresu toksykologii zastrzeżeń.

W świetle wyżej opisanego, ustalonego przez sąd stanu faktycznego nie ulega wątpliwości, iż oskarżony C. w dniu 19 stycznia 2014 roku w K. na przejściu granicznych poruszając się samochodem ciężarowym znajdował się w stanie

nietrzeźwości (0,53 ‰ alkoholu we krwi), a tym samym jego zachowanie wypełniło znamiona występkę z art. 178a § 1 kw.

Przy wymiarze kary sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności łagodzące jak i przemawiające na niekorzyść oskarżonego.

Na korzyść oskarżonego sąd przyjął przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu, czym przyczynił się do sprawnego ukończenia postępowania oraz to, że nie był karany sędownie. Również niski stan nietrzeźwości sąd wziął pod uwagę przy wymiarze kary jako okoliczność łagodzącą.

Na niekorzyść oskarżonego sąd zaliczył wysoką społeczną szkodliwość przypisanego oskarżonemu występkę.

Mając powyższe na względzie, w tym biorąc pod uwagę zarówno okoliczności łagodzące jak i obciążające, sąd doszedł do wniosku, iż orzeczenie wobec oskarżonego grzywny w wysokości 50 stawek po 20 zł stanowić będzie adekwatną sankcję dla jego postępowania. W ocenie sądu wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do wagi czynu oskarżonego, uwzględnia wszystkie wymienione wyżej okoliczności i jest zgodna z dyrektywami wymiaru kary określonymi w artykułach kodeksu karnego. Kara ta będzie właściwa do realizacji sprawiedliwościowego, wychowawczego i ogólnoprewencyjnego celu kary.

Na mocy art. 42 § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku i na jego rzecz zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy.

O kosztach sądowych i opłacie orzeczono zgodnie z art. 626 § 1 k.p.k.